

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/37/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1106213380
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Belanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1106213380.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Zuzanou Belanovou v právnej veci žalobcu: V. Z., I.. XX.XX.XXXX, Z. N. Q.Z. XX, Š., zastúpený JUDr. Jánom Falisom, advokátom, sídlo Záhradnícka 25, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., sídlo Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, 2/ R. W., I.. XX.XX.XXXX, Z. B.F. XXX, o náhradu škody vo výške 261.090,50 Eur

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.086,99 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovaným 1/a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Štát má voči žalovaným 1/a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

V. Žalovaní 1/ a /2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok 365,- Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou z 20.04.2006 žalobca žiadal, aby súd svojim rozhodnutím zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1.897.500,-Sk (62.985,46 Eur) ako 50-násobné zvýšenie základnej výšky bodového ohodnotenia určeného posudkom MUDr. Ľubice Liptákovvej zo 07.04.2006, titulom odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku dopravnej nehody z 23.04.2004.

2. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, piati tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

3. Žalovaný 1/ sa k žalobe vyjadril písomne, podaním doručeným súdu 29.05.2006 s tým, že titulom bolestného žalobcovi plnil 39.150,-Sk (1.299,54 Eur). Keďže žalobca posudok o sťažení spoločenského uplatnenia nepredložil, k vysporiadaniu tohto nároku žalovaným 1 / nedošlo, poukázal na vyhlášku č.32/1965 Zb., ktorá dáva lekárovi pri hodnotení bolestného možnosť hodnotenie zvýšiť, čo však MUDr. Ľubica Liptáková, ktorej hodnotenie žalobca predložil, nevyužila. K samotnému mimoriadnemu zvýšeniu odškodnenia podľa § 7 ods.3 cit. vyhlášky žalovaný 1/ zastáva názor, že mimoriadne zvýšenie sa priznáva vtedy, ak ublíženie na zdraví spôsobené následkom úrazu a lebo choroby zanechá

u postihnutého preukázateľne nepriaznivé následky pre jeho ďalší život a pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb. Žalobu žiadal zamietnuť.

4. Pred otvorením pojednávania vo veci samej žalobca prostredníctvom právneho zástupcu priamo na pojednávaní 02.10.2007 zobral žalobu v časti o 39.150,-Sk (1.299,54 Eur) späť, čo súd uznesením priamo do zápisnice súdu na pojednávaní 02.10.2007, za prítomnosti všetkých účastníkov, podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p., pripustil.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, vyjadrením zástupkyne žalovaného v 1. rade, výsluchom žalovanej v 2. rade, svedeckou výpoveďou M. Z., oboznámil sa s listinami - Trestným spisom Okresného súdu Topoľčany pod č.k. 1T 135/2004, vyšetrovacím spisom ORPZ Topoľčany pod ČVS: ORP-106/OdV-TO-2004, likvidačným spisom žalovaného 1/, znaleckým posudkom Doc. Ing. Miroslava Bauera, CSc. z 10.09.2008 pod č. 5/2008, znaleckým posudkom MUDr. Rudolfa Sokola, MPH zo 06.09.2010 pod č. 5/2010, lekárskou správou Sociálnej poisťovne pobočka Nitra z 12.09.2011 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z výsluchu žalobcu a vyššie špecifikovaných listín súd zistil, že žalobca ako vodič motocykla zn. Honda 600 sa stal dňa 23.04.2004 účastníkom dopravnej nehody, kedy žalovaná 2. rade ako vodička osobného motorového vozidla zn. Škoda 105 EČ: G. XXX F. pri prechádzaní obcou B. pri odbočovaní doľava na miestnu komunikáciu nedala prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu, v dôsledku čoho došlo k zrážke, pri ktorej žalobca utrpel zlomeninu oboch kostí ľavého predkolenia s posunom úlomkov vľavo, zlomeninu veľkého hrboľa ľavej ramennej kosti, otras mozgu, pomliaždenie mozgu v pravej spánkovej oblasti s úrazovým opuchom mozgu, zakrvácanie pod tvrdú mozgovú plenu, pomliaždenie ľavej strany tváre, pomliaždenie lebečného krytu, ochrnutie tvárového nervu vľavo na základe ktorých sa stal invalidným. K poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou došlo o 50 %. Žalobca k skutočnosti, že po nehode mu bolo namerané 0,50 promile alkoholu v krvi sa vyjadril, že pred nehodou nepožil žiadny alkoholický nápoj, konzumoval čerstvé ovocie a kompót. V ďalšom súd zistil, že k uvedenej udalosti došlo v čase, keď žalobca mal 35 rokov, bol zamestnaný ako živnostník -vykonával autodopravu, mal rodinu s tromi maloletými deťmi, venoval sa rodine, s rodinou chodil na lyžovačky, výlety na bicykloch, záujmovo hrával tenis, futbal. Po predmetnom úraze žiadnu z týchto aktivít už vykonávať nemôže, nemôže viesť ani motorové vozidlo, takže prácu, ktorú vykonával pred nehodou robiť nemôže a inú prácu sa mu zabezpečiť nepodarilo. Dokonca nemôže vykonávať ani prácu strážnika. Nehoda zanechala u žalobcu trvalé následky na ľavom oku, ktoré nemôže úplne zavrieť čo má vplyv na kvalitu spánku a v dôsledku nespavosti je podráždený a nervózny. Čítanie a sledovanie televízie je vylúčené, nakoľko námahou oka nastupuje migréna. Následkom nehody došlo k zhoršeniu sluchu vo forme šumenia, čo má opäť vplyv na kvalitu spánku a ovplyvňuje duševnú pohodu. Žalobca sa pohybuje pomocou francúzskej barly v dôsledku poranenia ľavého predkolenia. Na základe uvedených následkov si žalobca uplatňuje zvýšenie náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 násobok, čo s poukazom na bodové hodnotenie MUDr. Ľubice Liptákovej vo výške 632,50 bodov pri hodnote jedného bodu 60,-Sk predstavuje náhradu 37.950,-Sk (1.259,71 Eur), z čoho 50 násobok činí 1.897.500,-Sk (62.985,46 Eur).

7. Po vykonanom dokazovaní žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním z 03.12.2010 rozšíril návrh na 261.090,50 Eur, čo súd uznesením z 13.05.2011 pod č.k. 15C 37/2006-183.

8. Z vyjadrenia zástupkyne žalovaného v 1. rade súd zistil, že podľa názoru žalovaného 1/ nie sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zvýšenie odškodnenia podľa § 7 ods.3 vyhlášky č.32/1965 Zb., nakoľko u žalobcu nejde o prípad hodný osobitného zreteľa. V tejto súvislosti poukázala na posudok MUDr. Ľubice Liptákovej predložený žalobcom, v ktorom zvýšenie hodnotenia bolestného nebolo využité. V priebehu konania žalovaný 1/ namietal skutočnosť, že žalobca pri jazde mal na hlave riadne upnutú helmú a v ďalšom poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z vyšetrovacieho spisu, že žalobcovi po dopravnej nehode bolo namerané 0,50 promile alkoholu v krvi a tieto skutočnosti mohli mať vplyv na následky dopravnej nehody. Po vykonanom dokazovaní znaleckými posudkami sa žalovaný 1/ k veci samej vyjadril listom z 22.12.2010, súdu doručeným 27.12.2010, že na základe znaleckého posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia žalovaný 1/ žalobcovi doplatil titulom bolestného 418,56 Eur a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcovi priznal a vyplatil 1.653,36 Eur a zároveň priznal 50% navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, čo z 1.653,36 Eur činí 826,68 Eur, čím za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi priznal a vyplatil 2.480,04 Eur.

9. Z vyjadrenia žalovanej v 2.rade súd zistil, že z predmetnej dopravnej nehody sa necíti byť vinná, podľa jej názoru, nehoda nebola riadne prešetrená. Poukázala na skutočnosti ktoré mohli mať vplyv na zranenia žalobcu, že žalobca nemal na hlave helmu, že mu bolo namerané 0,50 promile alkoholu v krvi, išiel veľkou rýchlosťou tak, že narazil motorkou do vozidla a jazdec preletel cez auto žalovanej v 2. rade. Napriek uvedeným skutočnostiam je jej úprimne ľúto čo sa stalo.

10. Z trestného rozkazu Okresného súdu Topoľčany z 01.12.2004 pod č.k. 1T 135/04-110 súd zistil, že žalovaná v 2. rade bola uznaná vinnou, keď 23.04.2004 asi o 18,35 hod. viedla ako vodička motorové vozidlo zn. Škoda 105 EČ: G. XXX F. cez obec B., pričom pri prechádzaní obcou pri odbočovaní doľava na miestnu komunikáciu nedala prednosť v jazde protiúdcemu vodičovi motocykla a v dôsledku nedania prednosti v jazde došlo k zrážke dopravných prostriedkov, pri ktorej motocyklista utrpel zranenia, čím porušila ust. § 18 ods.4 zák.č. 315/1996 Z.z. a tým spáchala trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods.1, 2 Tr. Zákona.

11. Z protokolu o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi Nemocnice s poliklinikou Topoľčany z 28.04.2004 súd zistil, že u žalobcu bolo namerané 0,50 promile alkoholu v krvi.

12. Zo znaleckého posudku Ing. Jozefa Cigáňa, znalca z odboru cestná doprava, zo 17.06.2004 pod č. IJC-43/2004, vyhotovený pre Okresné riaditeľstvo polície, Úrad justičnej a kriminálnej polície Topoľčany súd zistil, že motocyklista mohol zrážke zabrániť, ak by pri zhodne včasnej reakcii vyvolal účinné a bezpečné zabrzdzenie, ktorým by sa zastavil pred úrovňou odbočujúceho vozidla Škoda 105; rýchlosť pohybu motocykla na začiatku reakcie by však bola 42 km/h, resp. nižšia. Vodič motocykla pred nehodou sa pohyboval rýchlosťou 68 až 72 km/h.

13. Zo svedeckej výpovede M. Z., manželky žalobcu súd zistil, že manželmi sú 19 rokov, z manželstva sa narodili tri deti, ktoré v čase dopravnej nehody boli maloleté. Pred nehodou viedli usporiadaný rodinný život, spoločne chodili na turistiku, na zábavy, do kina, spoločne bicyklovali, hrávali tenis, manžel sa venoval svojim deťom, za dedinu hrával futbal, bol veľmi aktívny. Po nehode z uvedených aktivít nemôže robiť nič, ani sledovať televíziu, je apatický, nervózny, stále ho niečo bolí, máva časté bolesti hlavy. Pred nehodou sa profesne venoval autodoprave, hoci tesne pred nehodou bol nezamestnaný, po nehode si nevie nájsť zamestnanie. Čo sa týka helmy, svedkyňa bola osobne odpratať zvyšky po nehode a medzi nimi bola i helma, ktorá bola poškodená v časti kde dopadol na hlavu.

14. Zo znaleckého posudku Doc. Ing. Miroslava Bauera, CSc. z 10.09.2008 pod č. 5/2008, k otázke, či konzumácia čerstvého ovocia a kompótu žalobcom mohla spôsobiť nameranie 0,50 promile alkoholu v krvi súd zistil, že prítomnosť alkoholu by bola možná iba u kvasinkami kontaminovanej konzervy napr. bonbáz alebo pri dlhodobo skladovanej otvorenej konzerve, v dôsledku čoho žalobca mohol mať 0,46 až 0,54 promile alkoholu v krvi. K otázke, či 0,50 promile alkoholu v krvi mohla spôsobiť zníženie koncentrácie a sústredenosti žalobcu pri jazde na motocykli, súd zistil, že už pri nižšej koncentrácii bežne dochádza k zhoršeniu priestorového odhadu, pozorované objekty sa zdajú vzdialenejšie ako v skutočnosti, predlžuje sa reakčný čas, pravdepodobnosť vzniku dopravnej nehody je až päťnásobná. (č.l. 91)

15. Zo znaleckého posudku MUDr. Rudolfa Sokola, MPH zo 06.09.2010 pod č. 5/2010 súd zistil bodové ohodnotenie bolestného na 601,25 bodov, ktoré znalec podľa čl. II. ods.6 písm. b) a c) vyhlášky č. 32/1965 Zb. s ohľadom na trvalé následky zvýšil o 1, t.j. na 901,875 bodov. A bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia na 860 bodov, ktoré podľa § 6 ods.2 citovanej vyhlášky s ohľadom na závažnosť trvalých následkov zvýšil na dvojnásobok, t.j. na 1.720 bodov. (č.l. 137) Znalec určil celkové bodové ohodnotenie bolestného aj so zvýšeniami na 901,875 bodu, pričom pri diagnózach: 10a - zlomenina spánkovej kosti vľavo vo výške 26,25 bodov, 61 - poškodenie labyrintu pri zlomenine spánkovej kosti vľavo vo výške 35 bodov, 135a - zlomenina veľkého hrboľa ľavej ramennej kosti bez posunu - 18,75 bodu, 198b - zlomenina predkolenia vľavo liečená operačne - 75b bodu, 224 - pomliaždenie mozgu - 97,5 bodu, 226 - krvácanie do mozgu - 260 bodu, 232 - poranenia ľavého tvárového nervu - 97,5 bodu zistil bodové ohodnotenie bolestného na 601,25 bodov, ktoré znalec podľa čl. II. ods.6 písm. b) a c) vyhlášky č. 32/1965 Zb. s ohľadom na trvalé následky zvýšil o 1, t.j. na 901,875 bodov bez toho aby toto zvýšenie jasne zdôvodnil.

16. Z lekárskej správy Sociálnej poisťovne pobočka Nitra z 12.09.2011 súd zistil, že žalobca je uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 55% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

17. Súd vo veci rozhodol rozsudkom (v poradí prvým) zo 06.10.2011 pod č.k. 15C/37/2006-208 tak, že žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 48.019,96 Eur a náhradu trov konania, vo zvyšku návrh zamietol. Mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia súd priznal v rozsahu 10%.

18. Proti predmetnému rozsudku podali odvolanie žalobca a žalovaný v 1. rade o ktorom rozhodol odvolací Krajský súd v Bratislave uznesením z 03.12.2012 pod č.k. 6Co/108/2012-268 s tým, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vyslovil právny názor, že jednotlivé nároky t.j. o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia treba posudzovať osobitne, že je potrebné sa zaoberať námietkami žalovaných, že žalobca nemal pri jazde na motocykli prilbu a že žalobcovi bolo namerané 0,5 promile alkoholu v krvi. Pokiaľ ide o výšku nároku, odvolací súd vyslovil názor, že zranenie žalobcu je tak vážne, že je plnenie namieste mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 7 ods.3 vyhl. č. 32/1965 Zb. a to isté sa zrejme týka aj bolestného.

19. Súd doplnil dokazovanie znaleckým posudkom Ing. Viliama Masaryka č.1/2014 zo 06.10.2014 a vyjadrením k námietkam odporcu v 1. rade z 22.02.2015, svedeckými výpoveďami Gabriely Verešovej, Františka Vereša.

20. Zo znaleckého posudku Ing. Viliama Masaryka č.1/2014 zo 06.10.2014 súd zistil, že s poukazom na charakter poškodenia prilby možno konštatovať, že žalobca v čase dopravnej nehody prilbu mal na hlave a poškodenie prilby nie je takého charakteru, že možno konštatovať, že žalobca v čase dopravnej nehody mal prilbu umiestnenú na inom mieste ale nie na hlave. (č.l. 310)

21. Zo svedeckej výpovede Q. O. ako svedkyne dopravnej nehody súd zistil, že žalobca v čase dopravnej nehody mal na hlave pripnutú prilbu. S odstupom času od dopravnej nehody odkázala na svoju výpoveď vo vyšetrovacom spise.

22. Zo svedeckej výpovede J. O. ako svedka dopravnej nehody súd nezistil žiadne relevantné skutočnosti, nakoľko s odstupom času od dopravnej nehody sa na skutočnosti nepamätal.

23. Rozsudkom rozsudku zo 14. mája 2015 č.k. 15C/37/2006-364 (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu za bolesť 27.800,10 Eur a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia 40.340,11 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaným 1/, 2/ ďalej uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 10.851,09 Eur k rukám jeho právneho zástupcu a povinnosť nahradiť trovy štátu 595,35 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaných 1/, 2/ zaviazal aj na zaplatenie súdneho poplatku na účet súdu prvej inštancie 595,35 Eur.

24. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6Co/494/2015 - 402 z 22. júna 2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 15C/37/2006-364 zrušil a vec sa mu vrátil na ďalšie konanie a v uvedenom uznesení vyslovil pre súd záväzný právny názor pre toto konanie, podľa ktorého hodnota základného počtu bodov bolestného u žalobcu predstavuje 901,875, hodnotu základného bodového ohodnotenia SSU považuje druhoінштанčný súd za správny, ďalej uviedol, že skutkový záver súdu prvej inštancie, že žalobca pracoval v čase nehody (23.4.2004) ako živnostník - autodopravca a následkom nehody stratil schopnosť túto prácu vykonávať, nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania. V čase nehody totiž žalobca už 8 rokov prácu autodopravcu nevykonával a bol nezamestnaným. Z uvedeného dôvodu preto nie je namieste priznať žalobcovi mimoriadne zvýšenie SSU vo vzťahu k sťaženi jeho pracovného uplatnenia, pretože tohto sa dobrovoľne 8 rokov pred nehodou vzdal. Hoci sa žalobcovi v dôsledku poškodenia zdravia následkom dopravnej nehody jeho uplatnenie vo ostatných sférach života podstatne zúžili (z dôvodu trvalého stredne ťažkého poškodenia sluchu a traumatickej poruchy tvárového nervu ťažkého stupňa) a stal sa invalidným v rozsahu 55 %, nie je odkázaný na starostlivosť tretej osoby.

Žalobca nie je následkom nehody z rodinného a spoločenského života vyradený v mimoriadnom rozsahu a jeho možnosti uplatnenia v týchto sférach plne nezaniikli. Súd prvej inštancie všetky tieto skutočnosti nevyhodnotil a nevzal do úvahy a preto jeho záver, že náhradu za SSÚ treba zvýšiť 25 - násobne, je prinajmenšom predčasný.

25. Súd nad rámec vykonaného dokazovania doplnil dokazovanie listinami predloženými žalobcom psychologickým nálezom z 05.10.2018, správou z neurologického vyšetrenia z 01.10.2018, lekársnym nálezom ortopedická ambulancia z 05.06.2018, lekársnym nálezom z 04.06.2018- interné vyšetrenie.

26. Z lekárskej správy z interného vyšetrenia dňa 4.6.2018 súd zistil, že sa žalobca od januára 2016 lieči na artériovú hypertenziu (t.j. zvýšený krvný tlak), v roku 2017 bol liečený na zápal žľáz s následnou operáciou a v apríli 2017 sa podrobil transuretálnej resekcii močového mechúra z dôvodu papilárneho karcinómu nízkeho stupňa malignity (t.j. zhubnosti), pričom navyše trpí hemeroidmi.

27. Z lekárskej správy z ortopedického vyšetrenia zo dňa 5.6.2018 a 12.7.2018 súd zistil, že žalobca trpí poúrazovou coxartrózou II. - III. stupňa obojstranne ako následok fraktúry (zlomeniny) panvy, tiež je spomínaný VAS (t.j. Vertebrogénny algický syndróm) LS chrbtice (lumbosakrálnej oblasti).

28. Z lekárskej správy z neurologického vyšetrenia zo dňa 1.10.2018 súd zistil, že žalobcovi je diagnostikovaná chondróza disku L4 - S1, protrúzia disku L4 - 5, hernia disku L5 - S1 a hypertrofická spondylartróza (t.j. postihnutie medzistavcových kĺbov).

29. Z psychologického nálezu z 05.10.2018 súd zistil, že žalobca udáva nespavosť, podráždenosť, sklusú náladu, zábudlivosť, nedoslýchavosť a časté bolesti hlavy. V zmysle tohto nálezu žalobca nemôže chodiť na turistiku, nakoľko je po pár krokoch unavený. Vyšetrenie, na základe ktorého bol vydaný psychologický nález, bolo vykonané len pre posudkové účely a žalobca absolvoval samotné psychodiagnostické vyšetrenie pred 12 rokmi (t.j. v roku 2007). Či sa žalobca v súčasnej dobe lieči u psychiatra, či užíva lieky a či tieto problémy vyplývajú z dopravnej nehody zo správy jasné nie je.

30. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca ako vodič motocykla zn. Honda 600 bol dňa 23.4.2004 účastníkom dopravnej nehody, kedy žalovaná 2/ ako vodička osobného motorového vozidla zn. Škoda 105 EČ: G. XXX F. pri prechádzaní obcou B. pri odbočovaní doľava na miestnu komunikáciu nedala prednosť v jazde protiúdcemu motocyklu, v dôsledku čoho došlo k zrážke, pri ktorej žalobca utrpel zlomeninu oboch kostí ľavého predkolenia s posunom úlomkov vľavo, zlomeninu veľkého hrboľa ľavej ramennej kosti, otras mozgu, pomliaždenie mozgu v pravej spánkovej oblasti s úrazovým opuchom mozgu, zakrvácanie pod tvrdú mozgovú plenu, pomliaždenie ľavej strany tváre, pomliaždenie lebečného krytu, ochrnutie tvárového nervu vľavo, na základe ktorých sa stal invalidným. K poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou došlo o 50 %. Žalobca mal v tom čase 35 rokov. V čase nehody, bol žalobca nezamestnaný a 8 rokov už nevykonával prácu autodopravcu. (Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu a napokon aj z výpovede žalobcu pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že do roku 1996 bol živnostníkom v autodoprave, v roku 1996 živnosť ukončil a stal sa nezamestnaným. Následkom úrazu nestratil žalobca schopnosť práce v autodoprave, nakoľko túto prácu nevykonával už 8 rokov pred nehodou. Tieto zistenia druhoínštančného súdu sú pre konajúci súd záväzné. Domácky pestoval zeleninu a chryzantémy (viď aj č. I. 54, č. I. 56) Žalobca bol ženatý a mal tri deti. Voľný čas trávil s rodinou, lyžoval, bicykloval, záujmovo hrával tenis, futbal. Po predmetnom úraze žiadnu z týchto aktivít už vykonávať nemôže. Nemôže vykonávať ani prácu strážnika. Nehoda zanechala u žalobcu trvalé následky na ľavom oku, ktoré nemôže úplne zavrieť, čo má vplyv na kvalitu spánku, v dôsledku nespavosti je podráždený a nervózny. Žalobca je obmedzený pri sledovaní televízie, keď námahou oka u neho nastupuje migréna. Následkom nehody má poškodený sluch a v dôsledku poranenia ľavého predkolenia sa pohybuje pomocou francúzskej barly. Bolo preukázané, že Okresný súd Topoľčany trestným rozkazom z 1.12.2004 č.k. 1T 135/04-110 žalovanú 2/ uznal vinnou z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods.1, 2 Tr. zák. Žalovaná 2/ ako prevádzkovateľ motorového vozidla EČ: G. XXX F. mala uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným 1/. Z protokolu o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi Nemocnice s poliklinikou Topoľčany z 28.4.2004 súd prvej inštancie zistil, že u žalobcu bolo namerané 0,50 promile alkoholu v krvi. Zo znaleckého posudku znalca z odboru cestná doprava Ing. Jozefa Cigáňa zo 17.6.2004 č. IJC-43/2004 vyplýva, že žalobca mohol zrážke zabrániť, ak by pri zhodne včasnej reakcii vyvolal účinné a bezpečné zabrzdzenie, ktorým by sa zastavil pred úrovňou

odbočujúceho vozidla Škoda 105; rýchlosť pohybu motocykla na začiatku reakcie by však musela byť 42 km/hod., resp. nižšia. Vodič motocykla sa pred nehodou pohyboval rýchlosťou 68 až 72 km/hod. Znalec Ing. Viliam Masaryk v znaleckom posudku č.1/2014 zo 6.10.2014 uviedol, že s poukazom na charakter poškodenia prilby možno konštatovať, že žalobca v čase dopravnej nehody mal na hlave prilbu a poškodenie prilby nie je takého charakteru, že by bolo možné urobiť záver, že by žalobca v čase dopravnej nehody mal prilbu umiestnenú na inom mieste, ale nie na hlave (č. I. 310). Svedkyňa Gabriela Verešová vypovedala, že žalobca v čase dopravnej nehody mal na hlave pripnutú prilbu. Manželka žalobcu M. Z. ako svedkyňa vypovedala, že manželmi sú 19 rokov, z manželstva sa narodili tri deti, ktoré v čase dopravnej nehody boli maloleté. Pred nehodou viedli usporiadaný rodinný život, spoločne chodili na turistiku, na zábavy, do kina, spoločne bicyklovali, hrávali tenis, žalobca sa aktívne venoval deťom, hrával futbal. Po nehode z uvedených aktivít nemôže robiť nič, ani sledovať televíziu, je apatický, nervózny, stále ho niečo bolí, máva časté bolesti hlavy. Pred nehodou sa profesne venoval autodoprave, hoci tesne pred nehodou bol nezamestnaný, po nehode si nevie nájsť zamestnanie. Znalec Doc. Ing. Miroslav Bauer, CSc. v znaleckom posudku z 10.9.2008 č. 5/2008 uviedol, že 0,50 promile alkoholu v krvi u žalobcu mohlo spôsobiť jeho zníženú koncentráciu a sústredenosť pri jazde na motocykli, keďže už pri nižšej koncentrácii bežne dochádza k zhoršeniu priestorového odhadu, pozorované objekty sa zdajú vzdialenejšie ako v skutočnosti, predlžuje sa reakčný čas, pravdepodobnosť vzniku dopravnej nehody sa zvyšuje na päťnásobok (č. I. 91). Podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Rudolfa Sokola, MPH zo 6.9.2010 č. 5/2010 (č. I. 137) predmetná dopravná nehoda svojimi dôsledkami ťažko a nenapraviteľne poškodila zdravie žalobcu, degradovala kvalitu jeho života v pracovnej, spoločenskej a rodinnej oblasti na celý zvyšok života. Znalec v posudku určil základné bodové ohodnotenie bolestného žalobcu na 601,25 bodov, ktoré s ohľadom na trvalé následky úrazu zvýšil podľa čl. II. ods.6 písm. b/ a c/ vyhl. č. 32/1965 Zb. o 1/2 na 901,875 bodov. Sťaženie spoločenského uplatnenia znalec ohodnotil počtom bodov 860, ktoré podľa § 6 ods.2 cit. vyhlášky s ohľadom na závažnosť trvalých následkov zvýšil na dvojnásobok, t. j. na 1.720 bodov (č. I. 137). Z lekárskej správy Sociálnej poisťovne pobočka Nitra z 12.9.2011 vyplýva, že žalobca bol uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Doplnené lekárske správy a nálezy na čl. 421-424 preukazujú, že žalobca trpí viacerými pridruženými zdravotnými problémami, ktoré sťažujú spoločenské uplatnenie, nie je z nich však zrejماً príčinná súvislosť s dopravnou nehodou.

31. Podľa § 441 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov, účinného v čase vzniku pracovného úrazu (ďalej len „OZ“), ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

32. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

33. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

34. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

35. Podľa § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

36. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 32/1965 Zb., účinnej v čase dopravnej nehody (ďalej len „vyhláška“), odškodnenie za bolesť sa poskytuje za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov, a to podľa zásad a sadziieb ustanovených v prílohe tejto vyhlášky. Odškodnenie za bolesť musí byť primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia.

37. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky, sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje, ak poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následky"). Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a spoločnosti.

38. Podľa § 6 ods. 1 vyhlášky, pri odškodňovaní sťaženia spoločenského uplatnenia sa vychádza zo základného počtu bodov, ktorým bolo toto sťaženie ohodnotené v lekárskom posudku.

39. Podľa § 6 ods. 2 vyhlášky, suma zodpovedajúca základnému počtu bodov zistenému lekárom sa primerane zvýši až na dvojnásobok podľa predpokladov, ktoré poškodený vo veku, v ktorom bol poškodený na zdraví, mal pre uplatnenie v živote a v spoločnosti a ktoré sú v dôsledku poškodenia obmedzené alebo stratené. Týmito predpokladmi sa rozumie najmä možnosť uplatniť sa v rodinnom, politickom, kultúrnom a športovom živote a možnosť voľby povolania a ďalšieho sebavzdelávania; pritom sa prihliada na to, či ide o muža alebo ženu a pri odstrániteľnosti trvalých následkov aj na upozornenie lekára podľa § 10.

40. Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky, výška odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 6,- Sk za jeden bod.

41. Podľa § 7 ods. 2 vyhlášky, celková výška odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia z jedného poškodenia na zdraví nesmie presiahnuť sumu 240. 000,- Sk; z toho odškodnenie za bolesť nesmie presiahnuť sumu 72. 000,- Sk.

42. Podľa § 7 ods. 3 vyhlášky, v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť, a to i nad sumu ustanovenú v odsekoch 1 a 2.

43. Podľa § 4 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

44. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, ako aj škody vzniknutej úhradou nákladov zdravotnej starostlivosti, dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia.

45. Podľa § 4 ods. 3 zákona o PZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

46. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

47. Predmetom konania je zvýšenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. K dopravnej nehode došlo dňa 23.04.2004, preto je nárok potrebné posudzovať podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb.. Podľa § 7 ods. 3 citovanej vyhlášky, v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť a to i nad sumu uvedenú v odseku 1. Predpokladom primeraného zvýšenia sumy zodpovedajúcej základnému počtu bodov zisteného lekárom je existencia takých skutočností, ktoré umožňujú záver, že obmedzenie poškodeného nemožno vyjadriť len základným odškodnením za bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré už samo osebe predstavuje náhradu za preukázateľné nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného a pre uspokojovanie a plnenie jeho životných a spoločenských potrieb a úloh. Prichádza do úvahy len výnimočne a je potrebné prihliadnuť na to, či došlo u poškodeného k výraznému obmedzeniu a strate možnosti spoločenského, pracovného, kultúrneho, športového uplatnenia v porovnaní s obdobím pred vznikom škody. Náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sú dve samostatné položky náhrady škody na zdraví. Oba uvedené druhy odškodnenia sú náhradou nemateriálnej ujmy a majú slúžiť na to, aby si poškodený mohol obstaráť pôžitky na vyrovnanie prežitých a prežívaných utrpení, strastí a obmedzenia v osobnom živote s odkazom na ustanovenie § 444 OZ. Vyhláška č. 32/1965 Zb., ktorá sa na tento konkrétny prípad aplikuje, upravuje zvlášť podmienky odškodnenia za bolesť a zvlášť podmienky odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. V oboch prípadoch ide o nároky rýdzo osobnej povahy. Priznanie jedného z nárokov nie je podmienené priznaním druhého z nárokov a naopak. Aj zvýšenie odškodnenia vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa je

potrebné pri oboch nárokoch hodnotiť samostatne. Pri úvahe o možnom zvýšení bolestného je potrebné skúmať, či priebeh liečby a následky úrazu boli obzvlášť bolestivými, či boli spojené s útrapami pri obdobných zraneniach a z toho vyvodiť, či sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia je finančná kompenzácia zmenenej kvality života následkom úrazu, v dôsledku ktorého je poškodený obmedzený, resp. vylúčený z uspokojovania rôznych jeho potrieb oproti stavu pred úrazom. Rozumie sa tým účasť na osobnom, rodinnom, spoločenskom politickom, kultúrnom, športovom a profesionálnom živote. Posúdenie, či u konkrétneho poškodeného ide o prípad hodný osobitného zreteľa, je výlučne úlohou súdu, pričom právna úprava nijakým, ani demonštratívnym spôsobom neuvádza, aké poškodenia zdravia, respektíve aké následky takéhoto poškodenia zakladajú nárok na mimoriadne zvýšenie odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd vychádza jednak z lekárskeho posudku, základného bodovania poškodení, ale tiež musí prihliadať na to, aké zmeny poškodenie zdravia vyvolalo v živote dotknutej osoby vo vzťahu k stavu pred poškodením. Okolnosti hodné osobitného zreteľa by mali byť posudzované s ohľadom na individuálneho poškodeného, bez ohľadu na to, či jeho spôsob života pred poškodením vykazoval znaky vysokého spoločenského angažovania v oblastiach umenia, vedy, športu či politiky, alebo viedol tzv. bežný život. Uprednostňovanie určitých spoločensky preferovaných povolání a voľnočasových aktivít nazeraných ako vysoko kultúrne pred iným zamestnaním a bežnými rodinnými aktivitami je nekorektné nielen z hľadiska etiky, ale, a to najmä, je v konečnom dôsledku porušením zásady rovnosti účastníkov občianskeho konania a ochrany slabšieho prítomnej osobitne vo veciach pracovných, rodinných a najnovšie vo veciach ochrany spotrebiteľa (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2 Cdo 170/2008).

48. Spoluzavinenie žalobcu na dopravnej nehode bolo medzi účastníkmi konania sporné, súd sa preto zaoberal primárne touto otázkou, nakoľko má vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že k dopravnej nehode došlo v dôsledku toho, že žalovaná 2/ porušila dopravné predpisy (§ 18 ods. 4 zák. č. 315/1996 Z.z.), keď pri odbočovaní doľava nedala prednosť protiidúcemu žalobcovi jazdiacemu na motocykli. Súčasne však bolo v konaní preukázané, že žalobca taktiež porušil dopravné predpisy, keďže v obci išiel rýchlosťou 68 až 72 km/hod., hoci v tom čase bola v obci najvyššia povolená rýchlosť 60 km/hod. Okrem toho, v čase nehody bol žalobca pod vplyvom alkoholu, čo malo vplyv na jeho reakcie, pričom zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že nehode mohol zabrániť, ak by včas zabrzdil. Zo strany žalovanej 2 došlo k pochybeniu v tom, že 1) pri odbočovaní doľava nedal prednosť protiidúcemu žalobcovi jazdiacemu na strane žalobcu došlo taktiež k pochybeniu, taktiež porušil dopravné predpisy, keďže 1) v obci išiel rýchlosťou 68 až 72 km/hod., hoci v tom čase bola v obci najvyššia povolená rýchlosť 60 km/hod (skutočnosť konštatovaná znaleckým posudkom Ing. Jozefa Cigáňa zo 17.06.2004 pod č. IJC-43/2004) Okrem toho, 2) v čase nehody bol žalobca pod vplyvom alkoholu, pričom vykonaným dokazovaním znaleckým posudkom Doc. Ing. Miroslava Bauera, CSc. z 10.09.2008 pod č. 5/2008 mal súd preukázané, že čerstvé ovocie ani továrensky upravený kompót neobsahujú alkohol a že už 0,50 promile alkoholu v krvi môže spôsobiť zníženú koncentráciu a sústredenosť kedy bežne dochádza k zhoršeniu priestorového odhadu, pozorované objekty sa zdajú vzdialenejšie ako v skutočnosti, predlžuje sa reakčný čas, pravdepodobnosť vzniku dopravnej nehody je až päťnásobná. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že dôvodom vzniku dopravnej nehody bolo zásadné pochybenie na strane žalovanej 2/ (nedala prednosť v jazde) a menej zásadných pochybní na strane žalobcu došlo v počte (žalobca prekročil povolenú rýchlosť a mal v krvi alkohol 0,5 promile) V zmysle uvedeného súd určil mieru spoluzavinenia žalobcu na dopravnej nehode podľa § 441 OZ na 50 %.

49. Pri posudzovaní nároku na mimoriadne zvýšenie bolestného súd vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Rudolfa Sokola, MPH zo 06.09.2010 pod č. 5/2010 (č.l. 137) v rámci stanovenia bodovej hodnoty za bolesť, určil celkové bodové ohodnotenie bolestného aj so zvýšeniami na 901,875 bodu, pričom pri diagnózach: 10a - zlomenina spánkovej kosti vľavo vo výške 26,25 bodov, 61 - poškodenie labyrintu pri zlomenine spánkovej kosti vľavo vo výške 35 bodov, 135a - zlomenina veľkého hrboľa ľavej ramennej kosti bez posunu - 18,75 bodu, 198b - zlomenina predkolenia vľavo liečená operačne - 75b bodu, 224 - pomliaždenie mozgu - 97,5 bodu, 226 - krvácanie do mozgu - 260 bodu, 232 - poranenia ľavého tvárového nervu - 97,5 bodu zistil bodové ohodnotenie bolestného na 601,25 bodov, ktoré znalec podľa čl. II. ods.6 písm. b) a c) vyhlášky č. 32/1965 Zb. s ohľadom na trvalé následky zvýšil o 1, t.j. na 901,875 bodov bez toho aby to zvýšenie jasne zdôvodnil. Poranenia žalobcu znalec popísal ako ťažké, život ohrozujúce, najmä poranenie mozgu. Uvedené zvýšenie znalec v posudku odôvodnil len všeobecne tým, že predmetná dopravná nehoda svojimi dôsledkami ťažko a nenapraviteľne poškodila zdravie žalobcu degradovala kvalitu jeho života v pracovnej, spoločenskej a rodinnej oblasti na celý zvyšok

života. Udalosť zasiahla žalobcu v produktívnom veku 35 rokov, kedy sa plnohodnotne venoval rodine i svojim záľubám, pre následky z dopravnej nehody žalobca nemôže vykonávať prácu ktorú robil pred nehodou - autodopravca a dokonca následky dopravnej nehody majú na zdravotný stav žalobcu taký dopad, že si nemôže nájsť žiadnu prácu (poškodenie ľavého oka, zhoršenie sluchu, pohyb zvláda pomocou francúzskej barly, nespavosť, migrény), pričom predpoklad zlepšenia zdravotného stavu u žalobcu nie je a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou sa od podania návrhu zmenila na 55%. Zo znaleckého posudku č. 5/2010 MUDr. Rudolfa Sokola má súd ďalej za preukázané, že zranenia žalobcu si vyžiadali práceneschopnosť takmer jeden rok do 05.04.2005, hneď po úraze bol žalobca operovaný od 06.05.-18.05.2004 bol hospitalizovaný na chirurgickom oddelení. Dňa 28.04.2004 bola žalobcovi vykonaná ostesyntéza predkolenia zaisteného klincom, 13.05.2004 došlo k regresii nálezu edému mozgu. Stehy v operačnej rane na ľavom predkolení boli extrahované postupne, hojenie bolo primeraná žalobca netoleroval sadrovú fixáciu, odmietal barle, z lekárskeho správ vyplávalo konštatovanie netolerancie liečby, na RTG ľavého predkolenia sa ukázala skrútku zlomená vzhľadom na búrlivý pooperačný priebeh kedy žalobca (aj napriek odporúčaniam lekárov) chodil bez barlí, žalobca odmietol chirurgické riešenie - extrakciu osteotického materiálu predkolenia. Z posudku č. 5/2010 nebolo možné s poukazom na odborné medicínske závery znalca dospieť k záverom, že následky úrazu a priebeh liečby, boli pre žalobcu obzvlášť bolestivými a preto je stav žalobcu možné uzavrieť ako stav hodný osobitného zreteľa. Z nálezov znalca vyplýva, že žalobca liečbu netoleroval odmietal nosiť barle, čo spôsobilo komplikácie pri jeho liečbe, pokiaľ ide o ostané žalobcovia poranenia znalec nezrejmil z akých vychádzal pri paušálnom navýšení bodového ohodnotenia, ak dôvody umožňujúce výnimočné zvýšenie odškodnenia za bolesť treba vyvodzovať najmä z okolností vymedzených v bode I ods. 6 zásad pre hodnotenie odškodnenia za bolesť, tvoriacich prílohu A vyhlášky, najmä ak ani zvýšenie odškodnenia na dvojnásobok základnej sadzby nepostačuje na primerané zmiernenie ich následkov, súd konštatuje, že v danej veci tieto dôvody nenašiel keď zo znaleckého posudku nevyplývalo, že by poškodenie na zdraví žalobcu vyžadovalo bolestivejší spôsob liečenia alebo pri liečení nastali komplikácie (ak aj nastali bolo preukázané, že príčinou žalobcu, ktorý liečbu odmietal a nedržal sa odporúčaní lekárov), a že by povaha poškodenia na zdraví žalobcu si vyžiadala ďalší operačný výkon a preto k mimoriadnemu zvýšeniu bolestného nepristúpil.

50. Pri posudzovaní nároku na mimoriadne zvýšenie bolestného súd vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Rudolfa Sokola, MPH zo 06.09.2010 pod č. 5/2010 (č.l. 137) v rámci stanovenia bodovej hodnoty určil bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia na 860 bodov, ktoré podľa § 6 ods.2 citovanej vyhlášky s ohľadom na závažnosť trvalých následkov zvýšil na dvojnásobok, t.j. na 1.720 bodov. Navýšenie znalec zdôvodnil ako v prípade bolestného. Žalobca bol pred úrazom nezamestnaný a vo svojom voľnom čase sa venoval rôznym športovým voľnočasovými aktivitami a záhradke. Následky dopravnej nehody majú na zdravotný stav žalobcu taký dopad, že si nemôže nájsť žiadnu prácu (poškodenie ľavého oka ktoré sa trvalo nedoviera, zhoršenie sluchu, pohyb zvláda pomocou francúzskej barly, nespavosť, migrény), pričom predpoklad zlepšenia zdravotného stavu u žalobcu nie je. Žalobca nemôže športovať, zle spáva, často sa budí, má obmedzený príjem potravy v dôsledku trvalého poškodenia jeho ľavého tvárového nervu trpí psychicky v dôsledku poranenej mozgu ťažkého stupňa zo spoločenského hľadiska je znevýhodnený pretože mu pri jedení vyteká potrava z úst. Po úraze bol žalobca uznaný za invalidného dôchodcu, pričom podľa vyjadrenia znalca nie je schopný viac vykonávať namáhavejšiu fyzickú aktivitu a je znevýhodnený zo spoločenského hľadiska, nemožnosť úplne zavrieť oko žalobcovi znemožňuje plnohodnotne spať, je podráždený a psychicky labilný, tento stav znalec vyhodnotil ako trvalý preto súd stav žalobcu hodnotí ako stav hodný osobitného zreteľa.

51. V otázke primeranosti zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, zohľadniac záväzný právny názor súdu druhej inštancie, podľa ktorého nie je namieste zvýšenie SSU vo vzťahu k sťaženiu žalobcovho pracovného uplatnenia, pretože tohto sa žalobca dobrovoľne 8 rokov pred nehodou vzdal, pričom hoci sa žalobcovi v dôsledku poškodenia zdravia následkom dopravnej nehody jeho uplatnenie vo ostatných sférach života podstatne zúžilo (z dôvodu trvalého stredne ťažkého poškodenia sluchu a traumatickej poruchy tvárového nervu ťažkého stupňa) a stal sa invalidným v rozsahu 55 %, nie je odkázaný na starostlivosť tretej osoby. Žalobca nie je následkom nehody z rodinného a spoločenského života vyradený v mimoriadnom rozsahu a jeho možnosti uplatnenia v týchto sférach plne nezanikli a preto jeho záver, že náhradu za SSÚ treba zvýšiť 25 - násobne, je prinajmenšom predčasný, dospel súd prvej inštancie napokon k záveru, že 10 - násobné zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia je primerané, pretože žalobca je v dôsledku úrazu vylúčený čiastočne z pracovného života ako i športového života, kedy sa venoval rekreačným športu resp. záhradke a spoločenského života s tým, že nemožno

očakávať zlepšenie jeho stavu v tejto sfére. S poukazom na uvedené súd určil mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu nasledovne: 860 bodov x 60 Sk x 10 (mimoriadne zvýšenie) - 50% (zavinenie žalobcu)/ 30,126 = 8.564,03 Eur. Od tejto sumy bolo odpočítané plnenie žalovaného 1/ vo výške 2.480,04 Eur, teda výsledná priznaná suma predstavuje 6.083,99 Eur.

52. Súd vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie žalobu v časti prevyšujúcej prisúdenú sumu titulom mimoriadneho zvýšenia odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia zamietol.

53. Záverom súd uvádza, že pri miere navýšenia základného bodového hodnotenia ustálená súdna prax (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/29/2007) dospela k záveru, že navýšenie nad 20 násobok alebo viac základného bodového hodnotenia je možné len v celkom výnimočných prípadoch, keď pre následky úrazu je poškodený takmer vyradený zo života a jeho predpoklady na jeho uplatnenie v spoločnosti sú takmer stratené, nie je schopný sám sa vôbec obslúžiť a pod, čo nie je prípadom žalobcu.

54. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Podľa článku 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

60. Podľa článku 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

61. Podľa § 258 ods. 1 CSP, svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom.

62. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

63. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi stranami sporu rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobca nebol v konaní plne úspešný, jeho nárok sa však odvíjal od voľnej úvahy súdu z čoho vyplýva jeho úspech v rozsahu 100 %. To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovaným na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. Hoci žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne, avšak výška plnenia závisela od znaleckého posudku a aj od úvahy súdu, súd zaviazal žalovaných na náhradu jeho trov v plnej výške.

64. Vo veci znaleckého dokazovania súd uznesením z 08.09.2009 pod č.k. 15C/37/2006-103 priznal znalcovi odmenu vo výške 179,25 Eur tak, že 132,78 Eur bolo vyplatených z preddavku a 46,47 Eur bolo vyplatených zo štátnych finančných prostriedkov a uznesením z 13.05.2011 pod č.k. 15C 37/2006-182 súd priznal znalcovi odmenu vo výške 687,92 Eur tak, že 170,- Eur bolo vyplatených z preddavku a 517,92 Eur bolo vyplatených zo štátnych finančných prostriedkov. Z uvedeného vyplýva, že štátu vznikli trovy vo výške 564,39 Eur (46,47 + 517,92).

65. Vo veci znaleckého dokazovania súd uznesením z 30.03.2015 pod č.k. 15C/37/2006-350 priznal znalcovi odmenu vo výške 157,96 Eur tak, že 150,- Eur bolo vyplatených z preddavku a 7,96 Eur bolo vyplatených zo štátnych finančných prostriedkov.

66. Uznesením z 30.10.2014 pod č.k. 15C/37/2006-331 súd priznal svedočné Gabriele Verešovej vo výške 11,50 Eur a Františkovi Verešovi vo výške 11,50 Eur, ktoré bolo vyplatené zo štátnych finančných prostriedkov spolu vo výške 23,- Eur.

67. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že štátu vznikli trovy vo výške 595,35 Eur (564,39 + 7,96 + 23,- Eur) .

68. Trovy štátu s účinnosťou do 30.06.2016 upravovalo ustanovenie § 148 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Občiansky súdny poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 zrušený s tým, že ho nahradil nový procesný poriadok, zákon č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý trovy štátu neupravuje. Súd preto, rozhodujúc o trovách štátu, rozhodol podľa čl. 4 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, keď vo výroku IV. rozsudku priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči neúspešným žalovaným, a to podľa rozsahu ich neúspechu v konaní, t.j. v rozsahu 100 %.

69. O výške náhrady trov konania žalobcu (výrok III.), ako aj o výške náhrady trov konania štátu (výrok IV.) bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. Nakoľko žalobca bol od zaplatenia súdneho poplatku podľa § 4 ods.2 písm.ch) zák.č. 71/1992 Zb. oslobodený, súd na úhradu súdneho poplatku zaviazal neúspešných žalovaných vo výške 6% podľa sadzobníka súdnych poplatkov položky 1 písm. a) zák.č. 71/1992 Zb. z priznanej sumy tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bratislava I.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.).